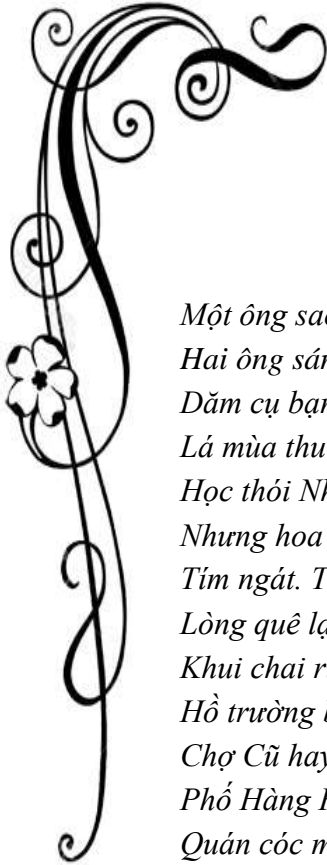

VONG CỔ NHÂN

GS Vũ Khắc Khoan

Lác đác sao buổi sớm
Xạc xào lá mùa thu
Cổ nhân hề tan tác
Mộng cũ dưới cành du
Chữ qua tử

*Một ông sao sáng
Hai ông sáng sao
Dăm cụ bạn vàng lác đác
Lá mùa thu rụng đêm nao
Học thôi Nhan Hồi rằng quên đừng nhớ
Nhưng hoa bèo dạt bờ ao
Tìm ngát. Tìm hoài lãng đãng
Lòng quê lại thấy dạt dào
Khui chai rượu nhỏ
Hò trường biết rót phương nao?
Chợ Cũ hay là Chợ Lớn
Phố Hàng Khay hay phố Hàng Đào?
Quán cóc mái xiêu chợ Đũi?
Sông Hương chiều lộng gió Lào?
Thôn Vĩ hàng cau bụi trúc?
Nguyễn Tri Phương thay góc ĐaKao
Sương khuya nhuộm bạc mái đầu
Bạn vàng kẻ trước người sau*

Giới nghiêm cũng mặc hẻm nào cũng vô
Ở lại có những chiều nổi gió
Rượu ngà ngà cổ áo nâng cao
Khói huyền dâng lên mờ sao

Đêm Ba Tư quánh màu ma túy
Gác xếp sông tình hẻm nhỏ
Vò đầu hát láo nghêu ngao
Rằng ta tự thủa nào tuổi trẻ
Nguyện không hòa theo kẻ làm cao
Rằng ta trượng phu hề lòng như trăng sao
Chỉ như Hi Mã
Đỉnh nhọn hề vươn cao
Thời nhiều nhưng hề ta phù suy vừng vẫy
Việc thành rồi ngày trời tháng bạt tiêu dao
Ngày đó tóc sao xanh mướt
Mặt chữ điền, mày xéch chữ đao
Ngày đó vai như vai gấu núi
Vang sông hồ hề con sư tử hồng
Giờ đây tóc sói lên cao
Giờ đây tâm sự thêu thào
Giờ đây hết. Hết rồi. Thế đó
Còn chẳng... mộng cũ tâm phào
Nắng phai bãi trước chiều đơn chiếc
Cành gãy tháp thoáng cánh sao
Lặng đếm vài ngôi sao sáng
Vài ông sao sáng sáng sao
Vài cụ bạn già lắm cảm
Mỗi năm tuổi hạc một cao

Vạn lý bi thu tác khách
Giờ này lặn đặng phương nao?
Ngựa hoang nào biết hồi tàu
Đoạn trường ai có qua cầu mới hay
Nói đại, dám có ngài rừng mỡ
Vác hạc vàng téch đại lên cao
Theo thói người xưa bắt phục phân
Mặc cho mây bay trên lầu cao

Đá tảng u mê mơ tiền sử
Chồn già ngơ ngẩn ghéch trăng lu
Cành phong chợt tỉnh cơn thiền định
Nghiêng cả thân gầy xuống gốc du¹
Nghe lạnh tiếng con chim lạ
Vươn cổ tìm đôi, cánh trao thương

Trời phương tây đỏ rực
Lửa đỏ rực tà dương
Nhưng đá chưa xiết
Ám sao nổi tình thường

Đẩy cửa lạnh oà vào mặt
Ném lại bên lò chuyện ngày xưa
Tuyết ngập chân cao chân thấp
Run run gậy nhỏ chỉ đường xa

Bay về phương nam có đàn ngỗng trắng
Tạ từ nghe lạnh dọn hồ hoang
Có con sóc nhỏ đi rón rén
Gót nhẹ in trên tuyết mệnh mang

¹ Cây du : cây bưởi.

*Đứng đây giữa ngã tư đường
Trời im không nói, đất mù sương
Chợt thoáng lời kinh Bát Nhã
Rùng mình khởi niệm vô thường
Viễn ly điên đảo mộng tưởng
Lâng lâng
Không cả vô thường.*

GS Vũ Khắc Khoan²

GS Vũ Khắc Khoan và GS Nguyễn Đức Hiếu (1957)

² Bài do ái nữ giáo sư gửi cho CVA59 Trần Lam Giang.